

Вищий Булатець	Вулиця Пушкіна	Вулиця Миколи Кондратенка	Кондратенко Микола Дмитрович (1934 с.Вищий Булатець -2018) - український перекладач, поет, прозаїк, член Національної Спілки письменників України, Міжнародної Асоціації письменників. Здійснив переспіви сучасною українською мовою «Слова о полку Ігоревім», «Повчання Володимира Мономаха» . Автор літературних легенд та балад, пісень, поем, загадок.
Засулля	Вулиця Ковпака	Вулиця Митрофана Очеретька	Очеретько Митрофан Михайлович (1884 – 1930) - український військовий діяч, підполковник Армії УНР. Народився в с.Матяшівка Лубенського повіту, закінчив Лубенську сільськогосподарську школу. Брав участь у Першій світовій війні, отримав 6 орденів. З 1918 року в Армії УНР. Учасник Першого та Другого зимових походів, начальник розвідувального відділу партизансько-повстанського штабу. У березні 1930 р. засуджений більшовиками до розстрілу.
Засулля	Вулиця Матросова	Вулиця Ніни Мороз	Мороз Ніна Павлівна (1930-2009) - Герой Праці, очолювала хор-ланку колгоспу ім. Жданова, згодом перший на Лубенщині народний самодіяльний фольклорний ансамбль. Хор-ланка виступала на сценах: палацу Україна, Національного музею народної архітектури і побуту України, Сорочинського ярмарку.
Засулля	Вулиця Кошового	Плисівка	Історична назва місцевості, де розташована вулиця Кошового
Засулля	Вулиця Чкалова	Вулиця Олександра Вишневецького	Вишневецький Олександр (1560-1593) - князь гербу Корибут, значний політичний та військовий діяч Речі Посполитої, перший староста корсунський, староста любецький та лоївський. Історія заселення «пустынного Посулья» пов'язана саме з князями Вишневецькими.
Засулля	Вулиця Комарова	Вулиця Михайла Комарова	Комаров Михайло Федорович (1844-1913) - відомий український бібліограф, фольклорист, етнограф, критик, лексикограф, перекладач, видавець, культурний і громадський діяч.
Солониця	Вулиця Миколенка	Вулиця Василя Барки	Барка (Очерет) Василь Костянтинович (1908 с. Солониця - 2003) - український письменник і перекладач, представник української діаспори в США. Автор роману «Жовтий князь»(1963), першого в світовій літературі роману про Голодомор 1932 -1933 рр., двадцяти книг поезій, романів, повістей, есеїв, перекладів, літературної критики.

	Вулиця Гагаріна	Вулиця Євгена Адамцевича	Адамцевич Євген Олександрович (1904-1972) – народний кобзар України, композитор, творець «Запорозького маршу». Народився у селі Солониця неподалік Лубен у родині станційного службовця. У дитинстві осліп. Жив у місті Ромни Сумської області. Навчався у роменського кобзаря Мусія Олексієнка, пізніше у школі для сліпих у Києві. Від 1927 розпочав творчу діяльність у Ромнах, де керував ансамблем бандуристів. Згодом увійшов до складу Миргородської капели бандуристів. У 30-х роках виступав як мандрівний кобзар. Учасник 1-ї Республіканської наради кобзарів і лірників (1939). У 50– 60-х роках активно концертував разом з іншими кобзарями. одного із музичних символів боротьби за Незалежність України. Він разом із гімном України звучав на мітингах у другій половині 1980-х. Після здобуття Незалежності саме під звуки "Запорозького маршу" збиралися депутати у Верховній Раді України. Він же став основним маршем репертуару оркестрів Збройних Сил України, замінивши імперське "Прощання слов'янки". Його прем'єра широкому загалу відбулася в Києві 1969 року під час концерту кобзаря в Київській опері. Масштабу і величі маршу додала оркестрова версія, яку зробив Віктор Гуцал для Державного оркестру народних інструментів. За кілька років через занадто патріотичне звучання комуністи заборонили виконання "Запорозького маршу". Цю заборону зняли лише за двадцять років. За підсумками всенародного опитування у 2021 році, що його провело національне радіо «Культура» у межах відзначення 30-річчя відновлення незалежності «Запорозький марш» увійшов до 15 головних символів української державності-поруч із прапором, гімном, Конституцією Пилипа Орлика та духовним гімном «Молитва за Україну». Адамцевич помер та похований у Криму.
Снітин	Вулиця Гагаріна	Вулиця Леоніда Рябченка	Рябченко Леонід Іванович (1925 с. Снітин) - учасник Другої Світової війни, політв'язень радянських таборів. Автор краєзнавчих та біографічних книг «За компасом марки «Воля», «Снітин в огні», «Від Снітина до Інти», «Снітинські дзвони».
Тернівщина	Вулиця Тімірязєва	Вулиця Василя Лапушкіна	Лапушкін Василь Іванович (1956-2019) - живописець, графік, монументаліст. Лауреат літературно-мистецької премії ім. В. Симоненка (2007). Створив ліричні краєвиди рідного краю, портрети, працював над шевченківською тематикою, ілюстрував твори сучасних письменників і краєзнавців. Учасник обласних,

			Всеукраїнських мистецьких виставок. Проживав у селі Тернівщина